

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De iudicibus incorruptis, & puras manus habentibus, ac iustitiæ munere
fungentibus. cap. xcvii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

forte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit. Gratia & misericordia est in electis eius, & visitatio in sanctis eius.

Ecli. 35. Sacrificium viri iusti acceptum est Deo.
Mat. 12. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona.

Na 7. Præstat à iusto cædi, quàm à malo honore affici.
Nullas alias opes esse sapiens arbitratur, quàm virtutis possessionem: nullam aliam nobilitatem, quàm coniunctionem & familiaritatem cum Deo: nullam aliam dignitatem, ac potentiam, quàm principatum in seipsum tenere, nec humanis calamitatibus succumbere. Vita huius corporeæ diuturnitatem ægre fert: ac velut qui per mare graubus ærumnis cōfluctantur, ad resurrectionis portum peruenire festinat.

simile. Quemadmodum fragrantia vnguenta propinquum aërem suauitate sua perfundunt: sic etiam probi viri præsentia iis, qui propius cum eo versantur, emolumentum affert.

DE HOMINE BILINGVI. CAP. XCVI.

Ecli. 5. **Q**ONDEMNATIO pessima super bilinguem. Omnis peccator inuidus & bilinguis ignominiam habebit. Sufurro & bilinguis maledictus: multos enim turbauit pacem habentes. Lingua duplex multos commouit, & disperfit illos de gente in gentem. Ciuitates muratas diuitum destruxit, & domos magnatorum effodit. Lingua duplex mulieres viro copulatas eiecit, & priuauit illas laboribus suis. Qui respicit illam, non habebit requiem, nec habebit amicum, in quo requiescat.

DE IUDICIBVS INCORRUPVIS, ET
puras manus habentibus, ac iustitiæ munere fungentibus. CAP. XCVII.

Exod. 23. **N**SONTEM & iustum non occides, & impium non absolues. Viduæ & pupillo non nocebitis. Non sequeris turbam ad faciendum malum: nec in iudicio, plurimorum accipies sententiæ, vt à vero deues. Non accipies munera, quæ excæcant etiam prudentes, & subuertunt verba iustorum. Pauperis nō misereberis in iudicio. Non peruerteris iudicium pauperis in lite ipsius. Non facietis iniustitiam in iudicio.

Non accipies personam pauperis, nec admiraberis faciem potentis. In iustitia iudicabis proximum tuum. Eadem iustitia erit aduenæ & indigenæ. Non accipietis redemptionem animæ ab homicida. Qui reus mortis est, hūc morte afficies.
Deut. 16. Quod iustum est, iuste persequeris. Non agnosces personam in iudicio. Paruo & magno æquè iudices. Non reuerberis faciē cuiusquam, quia iudicium Dei est. Non declinabis faciē aduenæ, nec pupilli, nec viduæ: nec oppignerabis vestem viduæ. Maledictus qui accipit munera, vt percutiat animā sanguinis innocentis: & dicet omnis populus, Amen. Maledictus qui peruertit iudicium aduenæ, pupilli & viduæ: & dicet omnis populus, Amen.

Discite: & non sit iniustitia: & cum iusto conuenite.
Iob. 32. Qui puris est manibus, fiduciā assumat. Iniustos & iniquos iridebit. Hominem non erubescam, nec mortalem reuerbor. Neque enim scio admirari hominem. Sin secus, tineæ me arrodant.

Psal. 14. Munera super innocentem non accepit. Qui facit hæc, nō mouebitur in æternum. Beati qui custodiunt iudicium, & faciunt iustitiam in omni tempore.

Pro. 31. 15. Aperi os tuum, & omnes iuste iudica. Qui munera odit, salutem consequetur. Pretiosa res est vir purus. Reuereri faciē iudicio non est bonum.

Hier. 9. In hoc gloriatur qui gloriatur, scire & nosse me, quia ego sum Dominus, qui facio

A facio misericordiam & iudicium & iustitiam in terra.

Dixit Samuel ad vniuersum Israël: Loquimini de me coram Domino, & coram christo eius, vtrum bouem cuiusquam tulerim, aut asinum: si quompiam calumniatus sum, si oppressi aliquem, si de manu cuiusquam munus accepi. Et dixerunt, Non es calumniatus nos, neque oppressisti, neque tulisti de manu alicuius quippiam. 1. Reg. 13.

Dixit Dominus Salomoni: Quia postulasti verbu hoc, & no petisti tibi dies multos, nec diuitias, nec animas inimicorum tuoru, sed postulasti tibi sapientiam ad discernendum iudicium, ecce feci tibi secundum sermones tuos, ecce dedi tibi cor sapiens & intelligens, in tantum vt nullus ante te similis tui fuerit, nec post te 3. Reg. 3.

B surrecturus fit.

Hac dixit, Filius meus viuus, & filius tuus mortuus est. Et ista respondit, Non, sed filius tuus mortuus est, meus autē viuus. Dixit ergo rex, Afferte mihi gladiu. Cumque attulissent gladium coram rege, Diuidite, inquit, infantem viuum in duas partes, & date dimidiam parte vni, & dimidiam partem alteri. Dixit autem mulier, cuius filius erat viuus, ad regem (commota sunt quippe viscera eius super filio suo) Obsecro, domine, date illi infantem viuum, & nolite interficere eum. E contrario illa dicebat, Nec mihi, nec tibi fit, sed diuidatur. Respondit rex, & ait, Date huic infantem viuum, & non occidatur: hac est enim mater eius. Ibidem.

C Iustum iudicium iudicate. Viduam, & pupillum, & aduenam, & pauperem ne opprimatis. Zach. 7.

Hac dicit Dominus: Custodite, & facite iustitiam. Beatus qui facit hac, & qui apprehendet istud, custodiens manus suas, ne faciat omne malum. Quærite iudicium, subuenite oppresso, iudicate pupillo, defendite viduam. Et venite, & arguite me, dicit Dominus. Sion in iudicio redimetur, & reducent eam in iustitia. Illic sapientia & pietas erga Deum: hi sunt thesauri iustitiæ. Benedicet te populus pauper, & ciuitates hominum iniuria affectorum benedicent te. Factus es enim omni ciuitati abiectæ adiutor, & iis, qui mœrore propter egestatem confecti erant, protectio. A malis hominibus libera eos, protectio sitientium. Et spiritus hominum iniquè oppressorum benedicet te. Esa. 56.

D nu calumniatis: ne forte egrediatur vt ignis indignatio mea, & succendatur, & no fit qui extinguat. Aduenam & pupillum & viduam ne opprimatis: nec impie agatis, & sanguinem innocentem effundatis. Hier. 22.

Iniustitiam & ærumnam auferte, iudicium & iustitiam facite. Tollite oppressionem a populo meo, dicit Dominus. Infontem & iustum non occides. Ect. 45.

Non est apud veritatem acceptio personarum. 2. Par. 17.
Diligite iustitiam, qui iudicatis terram. Accipiet pro armatura zelum suum: induet pro thorace iustitiam, & accipiet pro galea iudicium certum. Sumet scutum inexpugnabile æquitatem. Sap. 4. 5.

E minus Deus pugnabit pro te. Pro veritate certa vsque ad mortem: & Dominus Deus pugnabit pro te. Inter innocentes ne des labem. Ne accipias personam aduersus animam tuam. Ne contra faciem stes contumeliosi. Erue eum, qui iniuria afficitur, de manu iniuriam inferentis: & ne in iudicando pusillanimum te præbeas. Priusquam interroges, ne vituperes quenquam: & cum interrogaueris, corripe iustè. Sine iudicio nihil facias. Rectorem te posuerunt? noli extolli: esto in illis quasi vnus ex ipsis. Eccl. 4. 8.

Vis non timere potestatem? fac bonum: & habebis laudem ab illa. Rom 13.
Qui facit iustitiam, iustus est, quemadmodum & ille iustus est. Omnis qui non facit iustitiam, non est ex Deo. 1. Io. 3.

Si gloria cupiditate flagras, ac supra vulgus elucere, atque in mundi negotiis splendorem assequi cupis, iustitia, temperantia, prudentia, fortitudini stude, atque in certaminibus Basiliens.

bus pro pietate susceptis tolerantē te prabe. Sic enim & te ipsum seruabis, & ob maiora bona maiorem claritatem adipisceris.

Iusta animi affectionis argumentum est iudicandi integritas.

Hom. in princip. Prou.

simile.

Ad hoc ut veram iustitiam quispiam intelligat, magnum sanē ingenium ac summa mentis perfectio requiritur. Neque enim fieri potest, ut quisquam de controuersis rectē atque integrē pronunciet, nisi prius iuris doctrinam perceperit. Nam qui veram iustitiam callet, ac per eam suum cuique tribuere didicit, is demum iudicium dirigere potest. Quē admodum enim sagittarius telum ad scopum dirigit, nec committit, ut vel ultra vel citra conitendo, vel in alterutram partem deflectendo, ab ea meta, quam sibi proposuit, aberret: eodem etiam modo iudex tum denique ad ius & equum collimat, cum personarum rationem non habet, nec per animi propensionem quicquam facit, sed recta & integra iudicia profert. Ac duobus apud eum causam dicentibus, nempe altero qui plus aequo habeat, altero qui minus, stat iudex, eos inter se exaquare, tantumque ei qui exuberat adimens, quantum ei, qui iniuria afficitur, deesse comperit.

Ho. hab.

Qui planē cernit, misericordiam consequetur. Quid igitur, inquires, si terra naturam in Lacis. haudquaquam planam & aquabilem videro (qualis enim ipsa est, talis quoque cernatur neesse est) hoc nomine condemnabor? At tu sublimius consideres velim. Adstant mihi diuersi fratres, unus pauper, alter diues, vnus peregrinus, alter familiaris, vel te iudice duplicatur. sceptrauri, vel ope tua & liberalitate opus habentes. Si pro tribunali sedes, ne commiseris ut inaequaliter cernas, hoc est diuitem excelsum, pauperem autem abiectum. Si pro foribus tuis adstet aliquis, tecum agens, ut ipsius necessitatibus subuenias, ne sic quoque inaequaliter prospicias, ac dicas: Hic amicus, hic cognatus, hic de me bene meritus: ille peregrinus, alienus, ignotus. Si inaequaliter aspexeris, misericordiam haudquaquam consequeris. Planē intueri. Natura vna est: vterque homo est: vna eademque necessitas, eadem in vtroque indigentia. Da & fratri, & peregrino. Sic te compara, ut nec fratrem tuum auerferis, & peregrinum fratrem tuū efficias. Amicum ab alieno ne distinguas, ipsius necessitatibus subuenias. Vult Deus te egentium consolatore esse, non personarum acceptorem, nec cognato quidem dante.

Omnes ho-

mines fra-

tres sunt.

spiritualem patrem dixeris, coelestis est: si terrena quaesieris, mater terra est, atque ex vno eodemque luto compacti omnes sumus. Quocirca & soror natura carnalis, & soror natiuitas spiritualis, eundem tibi à primo homine sanguinem fert, eandem tibi gratiam à Domino conciliat. Ac proinde fac planē cernas, ut misericordiam inuenias. Ne dixeris, Hic diues est, atque honore dignus: ille pauper, ac contemnendus, nec per huiusmodi praecellentias honores iniquē distribuas. Est enim diues mēdax, diues rapax & fornicator, ac contra pauper iustus. Ob id que ne ad externum splendorem oculos adicias, sed in occultum ingrediēs, illic discrimina partiaris. Eum, qui res eximij pretij possidet, honore affice. Vtrum est duo-

Ab exter-

nis homi-

nes censē-

di non

sunt.

Beli simi-

les quina-

sint.

bus praestarius? Virtusne, an opes? Quid ab externis censuram facis, nec ea quae abdita sunt se, sub fulgenti aere delirescens? Si homines in hac vita splendidos atque illustres videris, sic habeto, eos aere quidem vndique fulgere, intus autem lutum esse. Contra plerique sunt, qui aurum intus habeant, extra autem testam gerant. Hic est thesaurus testaceus, vase cooperitus. Hic pudicitiam colit: ille scortatur. Vter ditior? Isne qui castitate praeditus est, an qui pecunias iniquis rationibus collectas habet? Illius memoria nullo modo auferri potest: huius opes caduca sunt, ac tempore peritura. Illud fur effodere non potest: hoc hodierno die floret, crastino marcescit. Quae cum ita sint, planē perspice, hoc est aequē vtrūque simul: sic tamen, ut eorum, quae insignis pretij sunt, distinctionem minimē deleas. Sic fiet, ut tibi misericordia impertatur.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Sic fratrem tuum examina, tanquam tu quoque eadem mensura iudicandus sis.

Date operam, ut eruditio iustitiae vobis, non mortis instrumentum sit.

Scito te quoque iudicium subiturum, qui iudicis munere fungeris. Ita fiet, ut minus pecces. Coram omnibus benignitatem impende, qua Deus impensius delectatur, quam aliis omnibus rebus.

Orat. ad

ciues

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Na. 117.

Lenitatem terrori admisce: minas spe tempera. Multa quoque benignitatem efficere comperimus

A compertum habeo, ut quæ ad debitam gratiam referendam homines moueat: cum uimirum in supplicij inferendi potestate veniam dantes, eum, cui ignouimus, uelut pudore quodam ad beneuolentiam nostram pertrahimus.

Alijs nocendo robur haud monstra tuum:

Verum iuuando, si Deum sequi cupis.

Est eius istud, qui suum norit genus.

Facile at necarint, & trygon, & scorpius.

Ne repente feriamus (non enim id conducit) uerum ijs, qui peccant, terrore castigatis, tum demum id agamus, ut humanitate atque clementia superiores simus.

B queat, tum demum, quanta cum autoritate uoluerit, omnes eos, quibus preest, uel punire poterit, uel ipsis ignoscere.

Qui iudicis partibus fungitur, hic reo dominetur necesse est.

Hoc iudex nosse debet, se diuini iudicij administrum esse: nec in arbitrio suo ac potestate positum esse, ut pro libitu sententiam ferat, ac reis admissa flagitia remittat.

Imperium administrabo, ut bonus antistes, non ut tyrannus. Etenim nominis honore contentus ero: at consilium in quouis negotio cunctis dabo.

DE NUMMARIIS IUDICIBVS, ET INIQVE
iudicantibus. CAP. XCVIII.

C GNIS exuret domos eorum qui munera suscipiunt. Ira super impios erit ob impietatem munerum quæ acceperunt.

Muta fiant labia dolosa, quæ loquuntur aduersus iustum iniquitatem in superbia. Si uerè utique iustitiam loquimini, rectè iudicate filij hominum. Usquequò iudicatis iniquitatem, & facies peccatorum fumitis? Iudicate pupillo & egeno, &c.

D Disperdit seipsum qui munera accipit. Qui accipit dona in sinu iniquitatis, non dirigentur uia eius. Victoriæ & honorem acquirit, qui dat munera: animam autem possidentium auferit. Argentum, quod cum dolo datur, perinde ac testa reputandum est.

Qui iniustum iustum, & iustum iniustum pronunciat, immundus & abominabilis est Domino. Qui dicit impio, iustus es, maledictus populis erit, & exosus inter Gentes.

Vendidit pro argento iustum, & pauperem pro calceamentis. Qui conterunt super puluerem terræ capita pauperum, & uiam humilium declinant.

Quid siluistis impietatem, & iniustitias eorum uindemiastis? Cadent principes eorum gladio propter inscitiam linguæ suæ.

Heu, anima mea, quia perit sanctus à terra, & rectus in hominibus nõ est. Omnes in sanguine iudicant, uir fratrem suum ad mortem uenatur. Malu manuum suarum dicunt bonu: princeps postulat, & iudex pacificos sermones locutus est.

E Vos declinastis de uia, & multos imbecilles reddidistis. Et ego dedi uos contemptos in omnibus Gentibus, pro eo quòd accepistis munera in lege.

Factum est iudicium, & contradictio potentior. Propter hoc lacerata est lex, & non peruenit usque ad finem iudicium, quia impius præualet aduersus iustum.

Principes eius in ea sicut leones rugientes: iudices eius sicut lupi Arabia.

Principes tui infideles, socij furum, Omnes diligunt munera, sequuntur retributiones. Pupillo non iudicant, & causa uiduæ non ingreditur ad illos. Dabo pueros principes eorum: & illufores dom nabuntur eis. Cum extenderitis manus uestras, auertam oculos meos à uobis: & cum multiplicaueritis orationem, non exaudiam. Manus enim uestræ sanguine plenæ sunt. Væ qui iustificatis impium pro muneribus, & iustitiam iusti auferitis ab eo. Propter hoc sicut deuorat stipulam lingua ignis, & calor flammæ exurit: sic radix eorum quasi fauilla